

РЕШЕНИЕ

№ 2415

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1176** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИТ-С. срещу Решение от 10.12.2020 г. по НАХД № 15249/2020 г. на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 22-006959/22.10.2020 г., издадено от Директора на ДИТ-С., с което на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 402, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КТ.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП. Алтернативно е направено искане решението на СРС да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа касационната жалба и моли да бъде отменено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц., която счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по

делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 21.11.2019 г. при извършена проверка бил връчен на [фирма] протокол с предписания за изплащане на трудови възнаграждения на работници за времето от октомври до декември 2019 г. със срок за изпълнение до декември 2019 г. През август 2020 г. била извършена нова проверка за това дали са били изпълнени предписанията. На 18.08.2020 г. била връчена на пълномощник на дружеството призовка за явяване в Инспекцията на 20.08.2020 г., когато да представи документи за изпълнение на предписанията, дадени с протокола, връчен на 21.11.2019 г., ведомости за начислени възнаграждения и платежни документи от м. 10 до май 2020 г. и поименни справки за начислени, изплатени и дължими трудови възнаграждения и обезщетения към 31.07.2020 г. На 20.08.2020 г. пълномощник на дружеството се явил в ДИТ-С. и не представил изисканите документи, като заявил, че не са изплатили възнаграждения на нито едно от лицата, посочени в протокола с предписанията. Бил съставен протокол, в който било предписано на дружеството да окаже съдействие като представи документите в срок до 25.08.2020 г. На тази дата пълномощникът на дружеството се явил и отново не представил документите, като изтъкнал същата причина. Било прието, че дружеството не е оказало съдействие на контролните органи и е нарушило чл. 402, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 КТ и бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22 – 006959 от 25.08.2020 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 22-006959/22.10.2020 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 402, ал. 2 от КТ, работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции. Видно от събраните в производството пред СРС доказателства, при извършена проверка от контролните органи на ГИТ-С. по спазване на трудовото законодателство и редовно връчена покана за представяне на документи, такива не са предоставени. Неправилно е изводът на СРС, че не е налице посоченото в АУАН и НП нарушение, тъй като изисканите документи не са били налични при работодателя и същият е бил в обективна невъзможност да ги представи. Със самото бездействие, изразяващо се в непредставяне на поисканите документи, относими към извършваната от контролните органи проверка, е осъществен съставът на констатираното с АУАН и НП нарушение. Нарушението по чл. 402, ал. 2 от КТ е формално, т. е. достатъчно е да е налице бездействие, за да се приеме, че е изпълнен фактическият състав и нарушението е извършено. Без значение е причината, поради която не са представени изисканите от контролните органи документи, като същите два пъти са били изискани. След като е налице бездействие от страна на наказаното лице, то правилно е ангажирана неговата

административнонаказателна отговорност.

Съгласно чл. 414, ал. 1 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. В случая, определената имуществена санкция е в законоустановения минимум, поради което не може да бъде намалена.

Не са налице предпоставки за приложение на нормата на чл. 415в от КТ и определяне на случая като маловажен, тъй като по делото не са налице данни нарушението да се отстранено веднага след установяването му.

С оглед изхода на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.12.2020 г. по НАХД № 15249/2020 г. на СРС, НО, 108 състав. ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-006959/22.10.2020 г., издадено от Директора на ДИТ-С., с което на [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение на чл. 402, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], индустриална зона „О.“, [улица], ет. 1, представлявано от управителя Л. С. Н., да заплати на ДИТ-С. сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: